

Om Harald stenmästare se A. Lindblom, *Sveriges konsthistoria*, I (1944), s. 138, samt E. Fischer, *Västergötlands kyrkliga konst* (1920), s. 94 f.

166. Södra Vings sn, kyrkogården.

Pl. 135, 138.

Litteratur: T 111. C. J. Ljungström, Åhs och Wedens härader (1865), s. 59; N. G. Djurklou, Antiquitetsintendentens berättelse 1869, s. 254 (ATA); Handlingar 1925, 1938 (restaureringsrapport) i ATA; Fornminnesinventering 1931 (ATA).

Äldre avbildningar: Djurklou, bläckteckning (i a.a.); Jacob Silvén, blyertsteckning (Vg 166 och 167) juli 1877 (ATA); S. Welin, tuschteckning (VFA), träsnitt (i T 111).

Runstenen står rest på Södra Vings kyrkogård 7,5 m. V om kyrkan och 0,5 m. innanför kyrkogårdsmuren. Här restes stenen 1938 efter att tidigare ha legat kullfallen. N. G. Djurklou uppger 1869, att den då låg som »trappsten vid en liten grind till kyrkogården ifrån vester, hvarifrån han flyttades och restes utmed södra muren». 1891 låg den enligt K. Torin »vid bårhuset».

Mörk, skiktad gnejs-granit med svarta och vita, korniga ränder. Höjd 1 m., bredd 0,51 m. Stenen är avslagen upptill och runristningen på det bevarade stycket starkt skadad på högra sidan.

Inskrift:

kafi : sati : s - . . . - - . . . s :
 5 10 15

kafi satti s[ten] ...

»**kafi** satte stenen ...»

Till läsningen: Inskriften börjar utan sk. R. 4 är **i**. Av r. 10 (**t**?) återstår undre hälften av en hst. I högra kantslingan återstår endast nedre delarna av 4 runor, den tredje uppifrån räknat troligen **r** (13). Den mellersta raden torde ha innehållit inskriftens sista del. Av denna är endast bevarad en avslutande **s**-runa följd av sk.

De äldre läsningarna äro i huvudsak överensstämmande. Endast smärre avvikelser kunna antecknas. Ljungström: 2 **u**, runorna fr. o. m. 10 saknas. — Torin: 4 **e**; runfragmenten i högra kanten ha möjligen kunnat vara **ir : is**. — Enligt Djurklous teckning tycks denne efter 9 **s** ha iakttagit bst till ett **t**, däremot ej sk efter 15 **s**, liksom ej heller några spår av runor i den skadade runslingan till höger på stenen.

Det bevarade partiet innehåller inskriftens början. Dess enda bevarade namn, r. 1–4 **kafi**, kan icke bestämmas med ledning av det kända namnförrådet. Risken för utelämnade runtecken omöjliggör en säker tolkning. Måhända är det ett kortnamn. Eller också har det ursprungligen haft binamnskaraktär. Tänkbart är att det motsvarat appellativet *kave* m., »möjl. samhörigt med *kavle* o. eg. betydande 'liten, rundad, undersättsig figur'» (*SAOB*). Rietz noterar ordet från Västergötland men tillägger det betydelsen 'kaxe, buss'.

167. Södra Vings sn, kyrkogården.

Pl. 135, 138.

Litteratur: T 110. N. G. Djurklou, Antiquitetsintendentens berättelse 1869, s. 253 f. (ATA); Handlingar 1925, 1938 (restaureringsrapport) i ATA.

Äldre avbildningar: Djurklou, bläckteckning (i a.a.); Jacob Silvén, blyertsteckning (Vg 166 och 167) juli 1877 (ATA); S. Welin, träsnitt (i T 110).

Stenen står sedan 1938 rest på Södra Vings kyrkogård, innanför kyrkogårdsmuren strax S om Vg 166. Tidigare har den stått upprest bland gravarna c:a 9 m. SÖ om kyrkans korbyggnad, med ristningen delvis dold i marken, vilket framgår redan av N. G. Djurklous teckning 1869.